

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.578 van 2 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 30 april 2008 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BUCHLER loco advocaat B. BRIJS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U werd op 24 februari 2005 gehoord op het Commissariaat-generaal in het kader van een onderzoek ten gronde, in aanwezigheid van uw raadsman, Meester Piet Feyen. U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Bojela, Lofa county, Liberia. Uw vader behoorde tot de Vai-etnie, terwijl uw moeder tot de Gbandi-etnie behoorde. Eind 1999 werd uw dorp Bojela aangevallen door LURD-rebellen. Uw ouders werden bij deze aanval gedood en uw beide broers en u werden door de LURD-rebellen gevangen genomen. U werd vervolgens van uw broers gescheiden en naar een rebellenkamp van de LURD gebracht dat zich in een bos bevond. In dit kamp diende u voor de rebellen te koken en te helpen met het dragen van munitie als de rebellen een aanval wilden uitvoeren. In 2002 ondernam u een ontsnaptingspoging maar deze mislukte. Ongeveer drie maanden later werd het rebellenkamp aangevallen door de troepen van Charles Taylor en u greep de kans om

uit het LURD-rebellenkamp te ontsnappen. U kwam in een stad aan, Sinje Town, waar u mensen ontmoette van het Rode Kruis, waaronder Richard. U werd met een truck naar het Sinje-kamp gebracht, dat dienst deed als een vluchtelingenkamp en vlakbij de grens met Guinee lag. Na een verblijf van zes maanden in dit kamp, werd het aangevallen door rebellen, afkomstig uit Guinee die in Liberia aanvallen wilden uitvoeren. U werd door mensen van het Rode Kruis per boot naar Guinee gebracht. Gedurende negen maanden verbleef u in een huis in een voor u onbekende stad in Guinee, samen met mensen van het Rode Kruis waaronder Richard. Richard nam vervolgens een foto van u en zei u dat hij u zou helpen voor het maken van de nodige documenten om naar hier te kunnen komen. Op 2 september 2003 nam u, samen met Richard, een directe vlucht van Guinee naar België. Op 4 september 2003 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Niettegenstaande uw asielaanvraag op 16 december 2004 ontvankelijk werd verklaard door het Commissariaat-generaal, dient na onderzoek ten gronde het volgende te worden vastgesteld.

Er dient opgemerkt te worden dat u de diverse Belgische asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken op 24 september 2003 en het Commissariaat-generaal op 23 oktober 2003 en 24 februari 2005) doelbewust heeft getracht te misleiden door een eerdere asielaanvraag te verzwijgen.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u uitdrukkelijk niet eerder een asielaanvraag te hebben ingediend in een ander land dan België (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 16). Op de vraag van het Commissariaat-generaal, tijdens uw gehoor in dringend beroep of u al eerder in een ander land dan België asiel heeft aangevraagd, stelde u uitdrukkelijk van niet (p. 11). Wanneer u, tijdens uw gehoor ten gronde, tot driemaal toe, door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u reeds ergens asiel had aangevraagd vóór u naar België kwam, antwoordde u steeds dat dit niet het geval was (p. 4-5, 13-14). Uit informatie, op basis van een vergelijkend onderzoek van vingerafdrukken, afkomstig van de Zwitserse autoriteiten, waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat u op 12 december 2001 asiel heeft aangevraagd in Zwitserland. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u in Zwitserland asiel heeft aangevraagd onder de naam X, geboren op 11 februari 1983, van Sierra Leoneanse nationaliteit, terwijl u in België asiel heeft aangevraagd onder de naam X van Liberiaanse nationaliteit met eenzelfde geboortedatum.

Voorts blijkt uit de gegevens van uw asioldossier in Zwitserland dat u daar op 1 maart 2003 verdwenen bent.

Aangezien u op intentionele wijze getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden, kan bijgevolg geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag.

Bovenstaande vaststellingen bevestigen trouwens de bedrieglijkheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

U beweerde voor het Commissariaat-generaal dat u eind 1999, toen uw dorp werd aangevallen door LURD-rebellen, door hen werd meegenomen (gehoor in dringend beroep p. 4, gehoor ten gronde p. 5-6). U werd door de rebellen naar hun kamp gebracht waar u verbleef tot eind 2002 (gehoor in dringend beroep p. 7, gehoor ten gronde p. 7-8). U kon eind 2002 uit dit kamp ontsnappen toen de troepen van Charles Taylor het rebellenkamp aanvielen (gehoor in dringend beroep p. 7, gehoor ten gronde p. 8). U verbleef vervolgens gedurende 6 maanden in het vluchtelingenkamp van Sinje in Liberia, aan de grens met Guinee (gehoor in dringend beroep p. 8, gehoor ten gronde p. 9). Vervolgens vluchtte u naar Guinee waar u gedurende enkele maanden verbleef (gehoor in dringend beroep p. 10, gehoor ten gronde p. 10-11). Op 2 september 2003 verliet u Guinee (gehoor in dringend beroep p. 10, gehoor ten gronde p. 12). U nam een directe vlucht van Guinee naar België (gehoor ten gronde p. 12).

Bovengeciteerde verklaringen zijn evenzeer bedrieglijk gezien u reeds in december 2001 een asielaanvraag heeft ingediend in Zwitserland, wat niet te rijmen valt met uw verklaringen over uw gedwongen verblijf van eind 1999 tot eind 2002 in een LURD-rebellenkamp, uw verblijf van zes maanden in het Sinje-vluchtelingenkamp in Liberia en uw verblijf van negen maanden in Guinee.

Na advies van de adviseur-expert-psycholoog van het Commissariaat-generaal dient gesteld te worden dat er begrip kan opgebracht worden voor de mogelijks moeilijke

psychologische toestand waarin u zich bevindt, doch dit geeft geenszins een verklaring voor het feit dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent een eerder asielaanvraag en omtrent uw nationaliteit en identiteit.

U bracht geen documenten aan die een controle van uw identiteit (waaronder nationaliteit) en reisweg mogelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2.1. Verzoeker betwist ten stelligste ooit in Zwitserland te zijn geweest en daar asiel te hebben aangevraagd. Hij beweert altijd de waarheid te hebben gezegd en meent dat er een vergissing is gebeurd. Verzoeker verklaart zich bereid te worden geconfronteerd met het probleem.

Hij stelt dat, indien hij nooit in Zwitserland is geweest, hij een coherent verhaal naar voren heeft gebracht, waaraan geloof kan worden gehecht. Hij wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) in de beslissing erkent dat hij zich in een moeilijke psychologische toestand zit en verwijst hierbij naar het psychologisch evaluatieverslag van dr. Quintyn.

Verzoeker beweert dat het CGVS zich niet de moeite heeft getroost de reële actuele situatie concreet te bekijken en zijn verhaal eraan te toetsen. Het CGVS zou voorbij gaan aan een aantal essentiële feitelijke gegevens van het dossier. Verzoeker stelt dat de vrees dergelijke feiten te ondergaan kan volstaan en haalt aan dat zijn dorp werd aangevallen door rebellen, waarna hij drie jaar werd vastgehouden in hun kamp.

Verzoeker is van mening dat het feit dat hij geen documenten aanbrengt aangaande zijn identiteit en reisroute geen teken is dat zijn asielaanvraag ongegrond zou zijn. Documenten zijn niet onmisbaar voor zover het relaas coherent is en is gegrond op controleerbare feiten. Bovendien maakt volgens verzoeker het verslag van de psycholoog een begin van bewijs.

Verzoeker beroept zich op artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en stelt dat zijn relaas voldoet aan de daarin opgenomen criteria aangezien (i) hij vreest voor vervolging vanwege de mensen van zijn dorp, zijn familie werd vermoord en hijzelf vreest hetzelfde lot te moeten ondergaan, hetgeen aannemelijk zou zijn gezien het verslag van de psycholoog (ii) het hele dorp werd aangevallen en het loutere feit dat hij hiervan deel uitmaakte een reden is waarom de rebellen achter hem aanzitten (iii) de autoriteiten geen vat hebben op de rebellen en hem derhalve geen bescherming kunnen bieden.

In het verzoekschrift tot voortzetting verwijst verzoeker naar het huidige advies van het UNHCR ten aanzien van asielzoekers uit Liberia. Hij stelt dat er in Liberia, een land dat net herstelt van een burgeroorlog, geen voldoende middelen voorhanden om mensen met een vergelijkbaar trauma als het zijne op een adequate wijze te begeleiden. Hij verwijst ter staving hiervan naar het voormelde psychologisch verslag. Verzoeker beweert dat hij bovendien gestigmatiseerd en gediscrimineerd zal worden als zijnde een vroegere LURD-rebel, waardoor hij zich moeilijk zal kunnen integreren in de Liberiaanse samenleving.

2.2. Verweerder werpt de exceptie van onontvankelijkheid op overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" op grond van het feit dat verzoeker de Belgische autoriteiten doelbewust heeft misleid door te verzwijgen dat hij eerder in een ander land een asielaanvraag heeft ingediend onder een andere nationaliteit en identiteit.

2.3. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren

worden teruggегреpen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 169.116, 20 maart 2007; R.v.St., nr.148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005).

De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar betwist dat hij in Zwitserland asiel heeft aangevraagd, doch dat hij geen elementen bijbrengt die vermogen afbreuk te doen aan de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Zwitserse autoriteiten bevestigen dat verzoeker op 12 december 2001 in Zwitserland asiel heeft aangevraagd op naam van X, geboren op X en van Sierra Leone nationaliteit, waarna hij verdween op 1 maart 2003 (administratief dossier, stuk 23: "landeninformatie").

Op 4 september 2003 vroeg hij in België asiel aan onder een andere naam en nationaliteit, daar hij verklaarde X te heten en de Liberiaanse nationaliteit te hebben. De opgegeven geboortedatum in België is eveneens 11 februari 1983 (administratief dossier, stuk 21).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende verzoeker uitdrukkelijk reeds asiel te hebben aangevraagd in een ander land (administratief dossier, stuk 20, p.3). Hij situeerde zijn asielrelaas bovendien gedeeltelijk in de periode dat hij in Zwitserland vertoefde aangezien hij verklaarde tot 2002 bij de rebellen te zijn geweest (*Ibid.*, p.14). Tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS en in de vragenlijst ontkende verzoeker nogmaals dat hij ooit elders asiel aanvraagde (administratief dossier, stuk 11, p.10; stuk 16, p.11). Ook tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS ontkende verzoeker verschillende malen uitdrukkelijk dat hij reeds asiel had aangevraagd in een ander land. Na confrontatie met de informatie dat hij in Zwitserland asiel aanvraagde, verklaarde verzoeker dat hij hier niets over te zeggen had en ontkende hij nogmaals dat hij ooit asiel aanvraagde of verbleef in Zwitserland (administratief dossier, stuk 6, p.4-5, 13-17).

Dat verzoeker zich in een psychologisch moeilijke toestand bevindt, ter staving waarvan hij verwijst naar het psychologisch verslag van dr. L. Quintyn, kan niet dienstig worden ingeroepen als verschoningsgrond voor het verzwijgen van zijn asielaanvraag én verblijf van meer dan één jaar in Zwitserland aangezien dr. L. Quintyn op 1 maart 2005 stelde dat de mogelijke psychologische problemen van verzoeker geenszins een verklaring zijn voor zijn bedrieglijke verklaringen bij het CGVS (*Ibid.*, p.19).

Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker geen documenten neerlegt die een controle van zijn identiteit en reisweg mogelijk maken.

Derhalve heeft verzoeker intentioneel getracht de Belgische autoriteiten te misleiden.

Volgens het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*" (R.v.St., nr. 168.515, 5 maart 2007; R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 juli 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.